

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: D. O., narozen X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 7. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 7. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl naposledy v roce 2017 shledán invalidním invaliditou třetího stupně. V roce 2019 žalovaná snížila žalobci výši invalidního důchodu na důchod pro invaliditu stupně, protože podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary dosahoval pokles žalobcovy pracovní schopnosti 60 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil, že jeho zdravotní stav odpovídá poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 %, to znamená invaliditě třetího stupně. Z tohoto důvodu není schopen vykonávat žádnou výdělečnou činnost. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

vyplývalo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu IX (Postižení srdce a oběhové soustavy), oddíl A (Postižení srdeční), položku 4c (Transplantace srdce, po stabilizaci zdravotního stavu se středně těžkým poklesem výkonnosti) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 50–60 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu lékař žalované stanovil horní hranici, tj. 60 %. Neshledal však důvod hodnotit daný stav vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť chybí doklad o těžkém funkčním postižení.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítal, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně. Žalovaná jej nedostatečně zjistila a chybně posoudila. Žalobce tudíž požaduje opětovné posouzení svého zdravotního stavu. Součástí žaloby tvoří výčet žalobcových zdravotních potíží, a to s odkazem na nové lékařské zprávy jakožto důkazy, o něž žalobce opírá vlastní tvrzení. Závěrem žaloby žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí soudem a jeho vrácení žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, jehož zdravotní stav posoudila nad rámec namítaného. Posudek vypracovaný lékařem žalované se přesvědčivě vypořádával se všemi rozhodujícími skutečnostmi. S ohledem na žalobcovy trvající výhrady žalovaná navrhla důkaz posudkem od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení

správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobce, a to rovněž s přihlédnutím k závěru MUDr. M. P. z ambulantní lékařské zprávy ze dne 21. 5. 2019, kde je jednoznačně indikován plný invalidní důchod, tj. důchod odpovídající třetímu stupni invalidity, jinak hrozí destabilizace stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 17. 4. 2001 (str. 1 posudku). Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola IX, oddíl A, položka 4c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po transplantaci a retransplantaci srdce se středně těžkým poklesem výkonnosti. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 50–60 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zhodnotil na 60 %. Až potud se posudková komise shodovala s posudkovým hodnocením žalované. Na rozdíl od žalované však tuto hodnotu v souladu s § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila o 10 %. Dané zvýšení zvoleno vzhledem ke kvalifikaci žalobce (tesař) a předchozí výdělečné činnosti (tesař, dělník).
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. Obsahově se úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o snížení výše invalidního důchodu žalobci.
13. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).
14. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce ve smyslu § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná je v tomto řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že invalidita třetího stupně žalobce vznikla již ke dni 17. 4. 2001. Z toho bude vycházet při novém posouzení námitek žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce by měl právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložil. Žádné však nepožadoval. Neúspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. února 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce